

дѣте, зато падна въ искушеніе; защото сатана-та побѣди въ него желаніе, за да стане и той Богъ. А великій и божественный златоустъ дѣла, че е рай не земнѣ-тъ, но е дѣхотенъ и тѣлесенъ, какъвто былъ и самси Адамъ, и че сѣ и два-та были насредѣ-тъ помеждѣ онова, дѣто пропада и не-пропада. . .“

При свършваніе-то на тѣзи три недѣли за приготвеніе-то още еднаждѣ сѣ призоваватъ вѣр-ни-тѣ църковни дѣца на трѣдъ:

„Полапа-та за добродѣтели-тѣ отвориса! кои-то искате да сте страдалцы, опашете сѣ сѣсѣ добъръ трѣдъ на поста, и влѣзте, защото кои-то страдатъ законно, праведно сѣ вѣнчаватъ. Като захмы кръстно-то оръжіе, ще надвиемъ непріятеля, ако ни е вѣра-та нерушима стѣна, и броня молитвѣ-та, а шлемъ милостинѣ-та, и саба постъ-а, кой-то сѣсича отъ сърце-то сѣкъ злиня. Кой-то прави това, ще добіе истинный вѣнецъ отъ царъ-а на сичко-то, отъ Христа въ сѣдний денъ.

Писмо 10.

Дѣто ти въ първо-то писмо събрахъ най хубави-тѣ мѣста отъ дѣховны-тѣ пѣсны за първы-тѣ три недѣлы преди постъ-а, и почти само сѣсѣ тѣхъ изпзнихъ цѣло писмо, то е за това, за да ми познаешъ ты красотѣ-тъ на църковный-а пзикъ, кой-то ни е малко пристѣпенъ. Чети сѣ волѣ